

РЕШЕНИЕ

№ 4985

гр. София, 20.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 62 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА**

при участието на секретаря **МАРИАНА ИВ. СОКОЛОВА**
като разгледа докладваното от **ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА** Гражданско дело № 20231110157598 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба на срещу

Предявени са искове с правно основание чл.411 КЗ и чл.86, ал.1 ЗЗД.

Ищецът твърди, че на 08.01.2023 г. в гр. Асеновград, ул. „Асеновско шосе“ е настъпило ПТП с участието на л.а. „Ауди А5“ с рег. № и л.а. „Тойота СНР“ с рег. №, при следния механизъм: водачът на л.а. „Ауди А5“ при неправилна маневра – смяна на лентите за завой надясно, в кръстовище с кръгово движение, реализира ПТП с движещия се до него в дясна пътна лента в кръговото движение л.а. „Тойота СНР“, в причинна връзка с което на последния са причинени щети. Твърди, че към датата на ПТП л.а. „Тойота СНР“ е застрахован при ищеца по силата на имуществена застраховка „Каско“, полица № със срок на валидност: 24.10.2022 г. – 26.10.2023 г. Твърди, че в качеството на застраховател е изплатил застрахователно обезщетение в размер на сумата от общо 6 818, 42 лв. Счита, че с изплащане на застрахователното обезщетение е встъпил в правата на застрахования срещу ответника в качеството на застраховател, при когото към датата на ПТП е застрахована гражданската отговорност на делинквента – за изплатеното застрахователно обезщетение в размер на 6 818, 42 лв. и ликвидационните разноси в размер на 25 лв. или общо за сумата от 6 843, 42 лв.

Моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да му заплати сумата **6 843, 42 лв.**, представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение и ликвидационни разноси, ведно със законна лихва от исковата молба до окончателното изплащане, както и сумата **59, 86**

лв., представляваща мораторна лихва за периода 25.09.2023 г. – 18.10.2023 г. Претендира разноски.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника, с който оспорва исковете по основание и размер. Оспорва настъпването на ПТП със сочения от ищеца механизъм. Оспорва да е налице виновно и протИ.правно поведение от страна на водача на л.а. „Ауди А5“, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника. Оспорва настъпването на твърдените вреди в причинна връзка с виновно и протИ.правно поведение на водача на л.а. „Ауди А5“. Твърди, че ПТП е настъпило по вина на водача на другия автомобил - л.а. „Тойота CHR“, който е извършил неправомерно навлизане в кръговото движение и неправомерна маневра завиване надясно. В условията на евентуалност се позовава на съпричиняване от страна на водача на л.а. „Тойота CHR“. Моли съда да отхвърли предявените искове. Претендира разноски.

Съдът, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните, съгласно разпоредбата на чл.235, ал.2 ГПК, намира следното от фактическа страна:

По делото е представен двустранен констативен протокол от 08.01.2023 г., в който е посочено, че на тази дата 16:30 часа на бул. „Асеновградско шосе“ е настъпило ПТП с участието на превозно средство А – „Ауди А5“ с рег. №, управляван от С. Н., и превозно средство Б – „Тойота CHR“ с рег. №, управляван от „Тойота CHR“ с рег. №, Като видими щети за превозно средство А са отразени: преден десен калник и предна броня, а за превозно средство Б – задна врата и броня, спойлер, джанта. Видно от т.12 „Обстоятелства“, в същата е посочено, че ПТП е настъпило на кръстовище с кръгово движение, при движение на автомобилите в една посока, но в различни ленти, като е отбелязано също, че ПТП е настъпило при смяна на лентите и завиване надясно. Съставена е схема на ПТП, на която превозно средство Б е отразено като продължаващо движението си в кръговото кръстовище, а превозно средство А – като излизашо от кръговото кръстовище в посока надясно. Протоколът е подписан от двамата водачи с отбелязване, че виновен за ПТП е водачът на превозно средство А.

Безспорно е между страните, че към 08.01.2023 г. л.а. „Тойота CHR“ с рег. № е бил застрахован при ищеца по силата на имуществена застраховка „Каско“, полица № със срок на валидност: 24.10.2022 г. – 26.10.2023 г.

Със заявление за изплащане на обезщетение от 09.01.2023 г. застрахователят е уведомен за настъпване на застрахователното събитие, във връзка с което е образувана щета № 470422232301285.

Съставени са опис на претенция, калкулация по щетата и доклад по преписката.

Безспорно е между страните, че ищецът в качеството на застраховател по застраховка „Каско“ е изплатил застрахователно обезщетение в размер на

сумата 6 818, 42 лв.

Безспорно е между страните, че към 08.01.2023 г. гражданската отговорност на водача на л.а. „Ауди А5“ с рег. № е била застрахована при ответника.

От приетото по делото заключение по АТЕ се установява, че ПТП е настъпило при следния механизъм: на 08.01.2023 г. около 16:30 часа л.а. „Ауди А5“ с рег. № се движи по бул. „Асеновградско шосе“, което се намира между гр. Асеновград и гр. Пловдив и съвпада с Републикански път II-86, и в района на кръстовище в гр. Асеновград водачът предприема маневра за престрояване вдясно, при което реализира ПТП с движещия се от дясната му страна л.а. „Тойота СНР“ с рег. №, в причинна връзка с което на последния са нанесени щети. Причина за настъпване на произшествието е поведението на водача на л.а. „Ауди А5“, който не е изчакал преминаването на движещия се в кръговото движение л.а. „Тойота СНР“. Към датата на ПТП процесният автомобил е бил в експлоатация 1 година 2 месеца и 12 дни, считано датата на първоначална регистрация. Стойността, необходима за отстраняване на щетите по пазарни цени, възлиза на сумата 6 818, 42 лв. Обичайните ликвидационни разноски са между 15 лв. и 25 лв.

Вещото лице е пояснило по реда на чл.200, ал.2 ГПК, че предвид щетите по автомобилите, скоростта и на двата автомобила не е била висока.

Пред СРС е разпитан свидетелят А. В. Х., който заявява, че си спомня да е участвал в ПТП на 08.01.2023 г. при управлението на л.а. „Тойота СНР“ с рег. № на пътя за гр. Пловдив от гр. Асеновград, на околоръстното между гр. Асеновград и гр. Пловдив, като ПТП е настъпило надвечер, в светлата част на деня. Заявява, че се е движел по околоръстното в посока гр. София; че е навлязъл в кръговото и от лявата му страна го е ударил отзад друг автомобил – „Ауди А5“, който се е престроявал, за да излезе от кръговото движение, като за свидетеля ударът е бил в задна лява страна, при което е била увредена задна лява врата на автомобила. Заявява, че се е движел в кръговото, когато е настъпило произшествието, и за пръв път е забелязал другия автомобил, когато е настъпил ударът. Депозира показания, че се е движел с ниска скорост – не повече от 30 км/ч. Заявява, че кръговото там е трилентово и че е бил в средна лента, а другият водач – в най-лявата; че първата отбивка е била да продължиш по околоръстното, втората – да влезеш в гр. Пловдив и третата – за околоръстното в посока гр. София, като свидетелят се е движел в посока гр. София, както и че му е предстояло да излезе от кръговото, но още не е бил започнал излизането. Заявява, че са спрели и са съставили двустранен протокол за ПТП, за който свидетелят потвърждава, че е предявеният му такъв на л. 14 от делото, както и че подписът за водач на превозно средство „Б“ е неговият, и не са имали спор, че виновен е другият водач.

Пред СРС е разпитан и свидетелят С. Н., който заявява, че си

спомня да е участвал в ПТП на влизане в гр. Пловдив на първото кръгово при управление на л.а. „Ауди А5“ с рег. №, когато от средна лента е искал да продължи направо, а другият автомобил л.а. „Тойота“ е направил ляв завой, при което е настъпил ударът. За произшествието са съставили протокол, като свидетелят потвърждава, че това е предявеният му такъв на л.14 от делото, като подписът, положен за „участник А“, е негов. Заявява, че е видял как другият автомобил завива на ляво, при което го е засякъл и така е настъпил ударът, като за свидетеля щетите са били в десен калник; че се е движел с не повече от 50/60 км.ч. и че другият участник също се е движел с тази скорост; че е натиснал спирачка, но дотолкова е успял да реагира и не може да каже дали другият автомобил е бил с пуснат мигач. Заявява, че се е движел в средна лента и е искал да продължи да се движи направо, а другият автомобил е бил от дясно на него. Заявява, че докато се е движел, не е погледнал дали около него се движат други автомобили и за пръв път е забелязал другия автомобил, когато му е сякъл пътя и го е ударил.

При така установеното съдът намира от правна страна следното:

По силата на разпоредбата на чл.411 КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне, а в случаите, когато причинителят на вредата има сключена застраховка „Гражданска отговорност“, застрахователят по имуществената застраховка встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или неговия застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ – до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне.

С оглед тази законодателна уредба предпоставките за уважаване на иск на това основание срещу застраховател са: наличието на застрахователно правоотношение по имуществена застраховка между ищеца и увредено лице /в т.ч. и по застраховка „Каско“/; плащането на застрахователно обезщетение по нея; осъществено неправомерно увреждане от трето лице по чл.45, ал.1 ЗЗД – деяние, вина, прот. правно поведение, вреда и причинна връзка между това деяние и претърпени от застрахования по имуществената застраховка вреди, и наличие на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ между делинквента и ответника по спора – изисквания, които в дадената хипотеза са налице.

От представените по делото писмени доказателства, заключението на АТЕ и показанията на свидетелите Х. и Н. се установи механизмът на произшествието, а именно – че водачът на л.а. „Ауди А5“ с рег. №, при престрояване в съседната в дясно за него лента, излизайки от кръгово кръстовище, не е пропуснал попътното движещия се от дясно на него и продължаващ движението си в кръговото л.а. „Тойота CHR“ с рег. №, в причинна връзка с което на последния са нанесени щети, с оглед на което е

осъществил деликт.

Тежестта за установяване на елементите от фактическия състав на деликта се носи от ищеца, с изключение на вината, по отношение на която нормата на чл.45, ал.2 ЗЗД установява оборима презумпция, тежестта за оборване на която се носи от ответника, като в случая с оглед ангажираните по делото доказателства тази презумпция не е оборена.

От страна на ответника е заявено възражение за съпричиняване, което съдът намира за неоснователно. По делото не се установява водачът на л.а. „Тойота CHR“ с рег. № да е предприел поведение, с което обективно да е допринесъл за настъпване на произшествието. Не могат да бъдат споделени доводите на ответника, че същият е предприел неправомерно навлизане в кръговото движение и неправомерно завиване надясно, доколкото се установява, че престрояване за излизане от кръговото е предприел другият автомобил. Не се установява и движение на л.а. „Тойота CHR“ с рег. № с несъобразена скорост. Напротив, вещото лице е посочило по реда на чл.200, ла.2 ГПК, че предвид щетите, и двата автомобила не са се движели с висока скорост, в какъвто смисъл са показанията и на двамата водачи. Обезщетението се намалява по реда на чл.51, ал.2 ЗЗД след проведено пълно и главо доказване от страна на ответника, че е осъществено поведение, с което обективно е допринесено за настъпване на вредоносния резултат. Такова доказване в случая не е проведено. С оглед изложеното съдът намира възражението за съпричиняване за неоснователно.

Безспорно е между страните, че ищецът в качеството на застраховател по застраховка „Каско“ е изплатил застрахователно обезщетение в размер на сумата 6 818, 42 лв.

Безспорно е между страните, че към 08.01.2023 г. гражданската отговорност на водача на л.а. „Ауди А5“ с рег. № е била застрахована при ответника.

С оглед изложеното с изплащане на застрахователно обезщетение ищецът се е суброгирал в правата на застрахования срещу ответника в качеството му на застраховател, при когото е застрахована гражданската отговорност на делинквента.

Обемът и съдържанието на суброгацията, респ. на суброгационното вземане на застрахователя по имуществената застраховка, спрямо прекия причинител на вредите, респ. срещу неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“, са изрично определени в закона, съгласно който застрахователят по имуществена застраховка встъпва в правата на увреденото застраховано лице до размер на платеното застрахователно обезщетение и обичайните разходи за определянето му. Размерът на застрахователното обезщетение по имуществената застраховка се определя в съответствие с клаузите на договора и то трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието и се дължи от застрахователя в границите на уговорената в договора застрахователна сума. Следователно на обезщетяване

подлежи действително настъпилата вреда, като нейната стойност е тази, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество. При пълно или частично унищожаване на вещта, действителната стойност се определя от пазарната цена, по която застрахованото имущество от същото качество и вид може да бъде купено. Застрахователното обезщетение не може да надвишава действителната стойност на имуществото към момента на застрахователното събитие, а от своя страна действителната стойност не може да надвишава пазарната му стойност.

Установи се от заключението на АТЕ, че стойността, необходима за възстановяване на увредения автомобил по пазарни цени, възлиза на сумата от 6 818, 42 лв.

Третото лице, респ. застрахователят, при когото е застрахована гражданската му отговорност, не може да бъде задължено да заплати на застрахователя повече, от колкото дължи на застрахования. В този смисъл регресното право е в размер, който е равен на по-малката сума между платеното застрахователно обезщетение и дължимото деликтно обезщетение.

Следователно в полза на ищеца е възникнало регресно вземане за изплатеното застрахователно обезщетение 6 818, 42 лв. и ликвидационни разноси в размер на 25 лв., установени от заключението на АТЕ, или общо за сумата от 6 843, 42 лв.

По иска по чл.86, ал.1 ЗЗД в тежест на ищеца е докаже наличието на главен дълг, изпадането на длъжника в забава и размера на претенцията си. Съгласно чл. 412 КЗ застрахователят по имуществената застраховка, който е встъпил в правата на застрахованото лице срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на лицето, което виновно е причинило вредата на застрахованото имущество, предявява претенцията си срещу този застраховател, като прилага доказателствата, с които разполага. С писмо, получено от ответното дружество на 24.08.2023 г., ищецът е предявил регресна претенция пред ответното дружество, като с писмо изх. № 4806/25.09.2023 г. ответникът е отказал изплащане на сумата. Съгласно разпоредбата на чл.412, ал.3 КЗ с изтичане на 30-дневния срок от представянето на всички доказателства, ответникът изпада в забава за изпълнение на задължението си за регресно плащане на застрахователно обезщетение по процесната щета. С оглед изложеното ответникът е изпаднал в забава, считано от 25.09.2023 г., като в негова полза е възникнало вземане за мораторна лихва за периода 25.09.2023 г. – 18.10.2023 г. в размер на сумата **59, 86** лв., определена по реда на чл.162 ГПК с помощта на електронен лихвен калкулатор на НАП.

По разноските:

С оглед изхода на спора на ищеца следва да се присъди, на основание чл.78, ал.1 ГПК, сумата от 1 884, 53 лв. разноси по делото.

Ответникът няма право на разноси по делото.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, ЕИК да заплати на, ЕИК, на основание чл.411 КЗ и чл.86, ал.1 ЗЗД, сумата **6 843, 42** лв., представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение и ликвидационни разноси по образувана при ищеца щета № 470422232301285 във връзка с ПТП, настъпило на 08.01.2023 г. на бул. „Асеновградско шосе“, ведно със законната лихва от датата на исковата молба – 19.10.2023 г. до окончателното изплащане на сумата, както и сумата **59, 86** лв. мораторна лихва за периода 25.09.2023 г. – 18.10.2023 г.

ОСЪЖДА, ЕИК да заплати на „.....“, ЕИК, на основание чл.78, ал.1 ГПК, сумата от **1 884, 53** лв. разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от съобщаването му чрез връчване на препис.

Съдия при Софийски районен съд: _____